

JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ

2017. május 21.

VÁROSMISSZIÓ PEST BELVÁROSÁBAN 2017. jún. 8-11.

Az Eucharisztikus Kongresszusra való előkészületben alapvető, hogy mi magunk is megerősödjünk hitben, és tanúszkodjunk Jézus Krisztus mellett. Gyere, csatlakozz hozzánk! Pest belvárosában jún. 8–11. között számos templomban szervezünk ima és tanúságtevő estet, beszélgetéseket, dicsőítéseket, szentségimádásokat, missziós menetet és utcai evangelizációt.

8-án (cs) 19h-tól a Szent József templomban **Tűz és Fény dicsőítést tart a Cor et Lumen Christi Közösség**

9-én (p) a 18:30h-as mise után a Ferences templomban (V. Ferenciek tere) **Dicsőítő és tanúságtevő imaestet tart a Szentlélekről a Szociális Testvérek Társasága**
10-én (szó) 9-17h között az Örökimádás templomban (IX. Üllői út 77.) **lelkinapot tart az Eucharisztikus Élet Mozgalom**

10-én (szó) 17:30h-tól a Bazilikában (V. Szt István tér) **misével egybekötött dicsőítést tart az Emmánuel Közösség.**

További infó <https://www.facebook.com/varosmisszio/> oldalon.

Kérünk, segíts nekünk az előkészületekben, szervezésben és imában. Ha számíthatunk rád, írj: varosmisszio17@gmail.com
Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk! ApCsel 4,20

A Magyar Városmissziós Szövetség közösségei

ÜZENET A TÖMEGTÁJÉKOZTATÁS VILÁGNAPRA

Meg kell törni a negatív hírek örvényét azáltal, hogy helyet adunk a jó hírek logikájának. Így buzdítja **Ferenc pápa** a kommunikációban dolgozókat a Tömegtájékoztató 51. Világnapjára írt üzenetében, amelynek témája: „A reményt és a bizalmat kommunikáljuk korunkban”. A közzétett dokumentum arra ösztönzi a keresztény kommunikátorokat, hogy legyenek az Evangélium, a „Jóhír” „élő csatornáit”, amely világosságot gyűjt a történelem legdrámaibb helyzeteiben is.

Előtérbe kell helyezni az építő jellegű kommunikációt

Előtérbe kell helyezni az építő jellegű kommunikációt, amely elutasítja az előítéleteket a másik irányába és elősegíti a találkozás kultúráját. Ferenc pápa mindenkit arra buzdít, aki a kommunikáció területén dolgozik, hogy törje meg az aggodalomkeltés ördögi körét, amely a negatív hírekre összpontosít és válassza ehelyett a jó hírek logikáját. Minden nap rengeteg információt „megőrölnék”. A kommunikátorok feladata, hogy illatos és jó kenyeret kínáljanak az embereknek, akik az ő kommunikációjuk gyümölcseiből táplálkoznak.

Ne hagyjuk figyelmen kívül a gonosz drámáját, de ne csináljunk belőle látványosságot

Ferenc pápa határozottan kiemeli, hogy emeljünk gátat a félelem spirálja elé, amely annak a szokásnak az eredménye, hogy a figyelmet a rossz hírekre összpontosítjuk. Természetesen nem arról van szó, hogy a félretájékoztatót mozdítsuk elő, amelyben figyelmen kívül hagyjuk a szenvedés drámáját és arról sem, hogy naív optimizmusba essünk, amelyet nem tud megérinteni a gonosz botránya. A Szentatya azt kéri, hogy lépünk túl a rosszkedv és a belenyugvás érzésén. Annál is inkább, mivel a fájdalom drámáját és a gonosz misztériumát könnyen látványossággá formálják.

Adjunk helyet a jó híreknek, megfelelő szemüvegen keresztül értelmezzük a valóságot

Ebben az összefüggésben az üzenet javaslatot tesz arra, hogy nyitott és kreatív kommunikációs stílust keressünk, amely sosem kész arra, hogy főszerpet adjon a gonosznak, hanem felkínál megoldási lehetőségeket, ösztönözve a javaslatételre és a felelős megközelítésre az emberekben, akiknek a hírt közli. A pápa felhívást fogalmaz meg, hogy korunk emberiségének a jó hír logikáját követő megfogalmazásokat kínáljunk fel. Kiemeli, hogy a valóságnak nincs egy félreérthetetlen jelentése. Minden

valójában attól függ, hogy kinek a nézőpontjából közelítik meg, milyen szemüvegen keresztül tekintünk rá. Melyik tehát a megfelelő szemüveg a valóság elmondásához? – teszi fel a kérdést Ferenc pápa a Tömegtájékoztató 51. Világnapjára írt üzenetében. A keresztények számára a valóság megfejtésének Jézus Evangéliumából, a Jóhírből kell kiindulnia.

Az Evangéliumnak köszönhetően minden esemény egy jó hír helyzetévé válhat

Ez a jó hír, amely maga Jézus, nem azért jó, mert hiányzik belőle a szenvedés, hanem azért, mert a szenvedést is egy szélesebb összefüggésben éli meg. Krisztusban Isten szolidaritásá vált minden ember helyzete iránt. Ferenc pápa Izajás prófétát idézi: Ne félj, mert veled vagyok. Ez Isten vigasztaló szava, aki öröktől fogva bevonja magát népe történetébe. Ebből születik meg a remény, a világosság, amelynek következtében a történelem minden újabb drámája egy lehetséges jó hír helyzetévé válhat attól a pillanattól kezdve, hogy a szeretet mindig utat talál a közelségre. A pápa ezáltal a hangsúlyt a képek és a metaforák fontosságára helyezi annak érdekében, hogy Isten Országá alázatos erejét kommunikáljuk, ahogy Jézus tette a parabolákkal. Ma is a képek, sokkal inkább mint a koncepciók kiváltságos útjai a Krisztusban levő új élet hirdetésének.

A kommunikátorok legyenek a Jóhír élő csatornáit a ma embere számára

Ferenc pápa továbbá felhívja a figyelmet, hogy az Isten Országába és a Húsvét logikájába vetett bizalom járja át kommunikációnk módját. Ez a bizalom képessé tesz minket, hogy meglássuk a minden történet valóságában és a minden személy arcában jelen levő jó hírt. A Lélek ma is folytatja az Isten Országá iránti vágy elvetését bennünk a számos élő csatornán keresztül, vagyis ezeken a személyeken keresztül, akik hagyják, hogy a Jóhír vezesse őket a történelem drámájában és mint világítótoronyok állnak e világ sötétségében. Olyan világítótoronyok ők, akik megvilágítják az utat és megnyitják a bizalom és a remény új ösvényeit – zárja üzenetét Ferenc pápa a Tömegtájékoztató 51. Világnapjára. (sv)

EGY TAPASZTALAT - arról, hogy van még mit tanulni, hogy felfedezem Jézust a másikkban

A férjemmel megbeszéltük, hogy a gyerekek már elég nagyok és külön kell nekik fürdeni és öltözni is már. Egyik reggel a kisfiam túl sokat gondolkodott azon, hogy mikor és hol öltözzön. Ment a variálás, agyalás. Ez engem nagyon türelmetlenné tett, és hagytam magam felidegesíteni. Nem vettem észre benne Jézust, aki éppen fáradt, nyugós. Elkezdett sírni. Utána jöttem rá mit is kellett volna tennem, picit nagyobb türelemmel. Ezzel kisfiamnak és magamnak is fájdalmat okoztam. Pont a kisfiamban nem láttam meg Jézust. Nekem nehéz észrevenni, felfedezni Jézust a családtagjaimban. Imák, egy lelkiismeret vizsgálat, ami tulajdonképpen Jézus bátorítása, újra erőt adott, és nyitott szívvel várom a következő ilyen eseményt, hogy meg tudjam mutatni, hogy ez mehet másképpen is... Egy újabb esélyt, hogy észre vegyem Jézust. Ez egy új szokás, gyakorlat, ki kell alakulnia, meg kell szokni, gyakorolni kell, hogy nem együtt öltöznek. A fürdészel kapcsolatban nagyon szépen kialakult és már szokássá vált.

Ezek általában reggel történnek, amikor is nekem időre kell mennem, és ez nyomaszt mindig, hogy beérek időben vagy nem. Egy kérdés jut eszembe, mi van ha nem érek be időben? Vagy nem sikerül megcsinálnom, elintéznem amit be terveztem? SEMMI... Igen, valójában néha nehéz Isten akaratát megtenni, békés lélekkel.

Számomra már az is öröm, hogy felismertem, hogy nincs értelem így viselkedni.

"Ha a lélek mindent békés egykedvűséggel visel el, nemcsak sok jóban részesül, hanem ezenfelül eléri azt, hogy mindezen

kellemtlenségeket sokkal helyesebben tudja megítélni, és ellenük a megfelelő gyógyszer alkalmazni." Keresztes Szent János

„Én veletek vagyok minden nap, a világ végéig.” (Mt 28,20)

HÍVOM A CSALÁDOKAT 2017 MÁJUSÁBAN (I.)

– Bíró László püspök levele

Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelmeseket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket, és mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!

A főiskolán tartott nagy farsangi bál után a lány sugárzó arccal állt anyja elé. „Tudod, ugye – mondta –, hogy már idestova két éve együtt járunk évfolyamtársammal, Jocóval. Most a bálon is remekül éreztük magunkat, jó volt együtt lennünk, jókat táncoltunk egymással, sokat beszélgettünk és megállapítottuk, hogy a Jóisten bennünket egymásnak teremtett. Elhatároztuk, hogy még a nyár előtt összeházasodunk.” „Hüha – szólalt meg az anya meglepődve –, ez aztán elhatározás! De meggondoltátok ezt igazán? Hogyan képzelitek jövőtöket a házasság után? Egyáltalán, tudjátok, hogy mi a házasság? Fel vagytok készülve erre a lépésre? Arról nem is beszélve, hogy mi, apád és én, Jocót még nem is ismerjük, hogyan adhatnánk hozzá a lányunkat? Vagy a mi véleményünk nem is számít?” „Anyukám – vette át a szót a lány –, nagyon is fontos nekem a véleményetek, de a világ a ti házasságotok óta nagyot változott, ma nem úgy élünk, nem úgy gondolkodunk, mint a ti fiatalokotokban. A mai fiatalok szabadabbak, nem köti őket annyi minden, mint a régieket, maguk alakítják sorsukat. Mi bátran építünk a szerelmünkre, két egymást szerető ember pedig együtt meg tudja teremteni a szükséges körülményeket.”

Ferenc pápa arra figyelmeztet, hogy „sem az a társadalom, amelyben élünk, sem az, amely felé úton vagyunk, nem engedi meg a múlt modelljeinek és formáinak különbségtétel nélküli továbbélését. Ugyanakkor az antropológiai-kulturális változások következtében az embereket érzelmi és családi életükben a társadalmi struktúrák manapság sokkal kevésbé támogatják, mint a múltban. (vö. AL 32) Ma könnyen összetévesztik az igazi szabadságot azzal az életmóddal, melyben mindenki úgy alakítja életét, ahogyan neki tetszik, mintha az egyéneken túl nem léteznének igazságok, értékek, eligazító elvek, mintha minden egyenértékű volna és bármit meg kellene engedni. Így a család átmeneti szállássá válhat, melybe az ember akkor tér be, amikor jónak látja, és ahol számon kérheti jogait, de kötelességeit a vágyak és a körülmények változandóságára hagyhatja. Így aztán a házasság eszményét, amely magában foglalja a kizárólagosságot és a végleges elköteleződését, a körülményektől függő esetlegességek és a saját hajlamok szeszélyei lerombolják. Sokan egyrészt rettegnek a magánytól, keresik az oltalom és hűség helyét, másrészt attól félnek, hogy egy olyan kapcsolat fogságába esnek, amely akadályozhatja személyes törekvéseik kielégítését. (vö. AL 34) -folyt. köv. -

*Bíró László, az MKPK családreferens püspöke,
a Magyar Katolikus Családegyesület elnöke*